



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2024. június 14.
(OR. en)

10105/24

JAI 831
COPEN 257
ENFOPOL 294
EUROJUST 38
CORDROGUE 81
CATS 57

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9999/24
Tárgy:	A Tanács következtetései: „Kisléptékű fogva tartás: középpontban a társadalmi rehabilitáció és a társadalomba való visszailleszkedés”

A Tanács (Bel- és Igazságügy) a 2024. június 13–14-i ülésén jóváhagyta a „Kisléptékű fogva tartás: középpontban a társadalmi rehabilitáció és a társadalomba való visszailleszkedés” című tanácsi következtetéseket. A Tanács által jóváhagyott szöveg a mellékletben található.

A Tanács következtetései

„Kisléptékű fogva tartás: középpontban a társadalmi rehabilitáció és a társadalomba való visszailleszkedés”

Bevezetés

- a) A 2004-es hágai programban és a 2009-es stockholmi programban megállapítást nyert, hogy a fogva tartás és annak alternatívái az uniós igazságügyi politika egyik fontos területét jelentik.
- b) Az Európai Tanács által 2019. június 20-án elfogadott, a 2019–2024-es időszakra szóló stratégiai menetrend fő prioritása a polgárok és a szabadságok védelme. Az Európai Uniónak ennél fogva meg kell védenie polgárai Szerződésekben elismert alapvető jogait és szabadságait, valamint meg kell védenie polgárait a meglévő és kialakulóban lévő fenyegetésekkel szemben. Ennek fényében ki kell terjeszteni és meg kell erősíteni a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelmet.
- c) Az Europol éves EU Terrorizmushelyzet- és trendjelentése (TE-SAT) rámutatott, hogy a fogva tartott személyek a célpontjai lehetnek a terrorizmus és a szervezett bűnözés toborzási hálózatainak¹. Döntő fontosságú, hogy aktívan küzdjünk e jelenség ellen.
- d) A 2019–2024-es időszakra szóló stratégiai menetrend egyúttal a zöldebb, méltányosabb és inkluzívabb jövő felé történő elmozdulást is zászlójára tűzi. A fogva tartás különböző formáinak a fenntarthatóság és a társadalmi visszailleszkedés céljával való kezelése tükrözi ezeket a horizontális prioritásokat.

¹ Az Europol 2022. és 2023. évi EU Terrorizmushelyzet- és trendjelentése.

- e) Az Európa Tanács hosszú ideje foglalkozik a fogva tartással kapcsolatos kérdésekkel, és kiterjedt tudást alakított ki ezen a területen. A Kínzás, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetések Megelőzésére Létrehozott Európai Bizottság értékeli a fogva tartott személyekkel szembeni bánásmódot, és rendszeres jelentéseket és ajánlásokat tesz közzé annak érdekében, hogy megerősödjön e személyek alapvető jogai tiszteletben tartása.
- f) A terrorizmushoz és erőszakos szélsőségesességhez vezető radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések megerősítéséről szóló, 2015. november 20-án elfogadott következtetéseiben² a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy sürgősen biztosítsa az említett tanácsi következtetéseket követő intézkedések megtételéhez szükséges pénzügyi forrásokat, különösen a rehabilitációs programok kidolgozásának támogatása céljából, valamint a legmegfelelőbb büntető igazságszolgáltatási intézkedések meghatározásához szükséges kockázatértékelési eszközöket, figyelembe véve az egyéni körülményeket, valamint a biztonsági és közbiztonsági aggályokat.
- g) Az Európai Unió Bírósága a 2016. április 5-i Aranyosi/Căldăraru³ ítéletben és az annak nyomán született ítéletekben elismerte a fogvatartási körülmények fontosságát a kölcsönös elismeréssel és az európai elfogatóparancsról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározat működésével összefüggésben⁴.
- h) Az Európai Unió több alkalommal hangsúlyozta a visszailleszkedési és rehabilitációs folyamatok fontosságát, összhangban az alapvető jogokkal⁵.

² A Tanács következtetése a terrorizmushoz és erőszakos szélsőségesességhez vezető radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések megerősítéséről, 14350/15.

³ 2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 egyesített ügyek, EU:C:2016:198.

⁴ A Tanács kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁵ Lásd például a szabadságelvonnással járó ítéletekről szóló 2008/909/IB tanácsi kerethatározat (9) preambulumbekzdését és 4. cikkének (2) bekezdését, amely a társadalmi beilleszkedést a kerethatározat egyik céljaként határozza meg.

- i) A börtönrendszerekről és a börtönkörülményekről szóló, 2017. október 5-i állásfoglalásában⁶ az Európai Parlament felszólította a tagállamokat, hogy a visszaesés megelőzése és a társadalomba való visszailleszkedés ösztönzése érdekében részesítsék előnyben a korlátozott számú bebörtönzött személyt befogadó kisebb intézeteket.
- j) A 2018. december 7-én elfogadott, „a kölcsönös elismerés előmozdítása a kölcsönös bizalom erősítése révén” című következtetéseiben a Tanács ösztönözte a tagállamokat, hogy tegyenek az őrizet alternatívájaként alkalmazható intézkedéseket annak érdekében, hogy kevesebben legyenek a fogdáknak és a büntetés-végrehajtási intézetekben, ezáltal előmozdítva a társadalmi rehabilitáció céljának megvalósítását és egyúttal megoldva egyrészt azt a problémát, hogy a kölcsönös bizalom útjában sok esetben a rossz fogvatartási körülmények állnak, másrészt a túlsúlyolt büntetés-végrehajtási intézetek problémáját.⁷
- k) Az őrizet helyetti alternatív intézkedésekről szóló, 2019. december 3-án elfogadott következtetéseiben⁸ a Tanács arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket a túlsúlyoltság elkerülése és a bűnelkövetőknek a társadalomba való visszailleszkedése érdekében, figyelembe véve, hogy ezek a tényezők csökkentik a visszaesésnek és a börtönben történő radikalizálódásnak a kockázatát. E következtetéseiben a Tanács azt is megjegyzi, hogy az alkalmazott büntetőjogi szankciók és intézkedések, valamint azok érvényesítésének módja hozzájárul a visszaesőként való bűnelkövetés megelőzéséhez, és ezáltal a társadalom biztonságát is érinti.
- l) A következtetések azt is kiemelték, hogy a legjobb gyakorlatok megosztása hasznos módja annak, hogy a tagállamok tanulhassanak egymástól, és javítani tudják jogszabályaikat, eljárásaikat és gyakorlataikat. Az EU számára is előnyös lehet az Európa Tanáccsal és más érintett szervezetekkel való szorosabb együttműködés.

⁶ Az Európai Parlament 2017. október 5-i állásfoglalása a büntetés-végrehajtási rendszerekről és a börtönkörülményekről (HL C 346., 2018.9.27., 94. o.).

⁷ A Tanács következtetései – kölcsönös elismerés büntetőügyekben – „A kölcsönös elismerés előmozdítása a kölcsönös bizalom erősítése révén” (HL C 449., 2018.12.13., 6. o.).

⁸ A Tanács következtetései az őrizet helyetti alternatív intézkedésekről: szabadságelvonással nem járó szankciók és intézkedések alkalmazása a büntető igazságszolgáltatásban, HL C 422., 2019.12.16., 9. o.).

- m) A Bel- és Igazságügyi Tanács 2021. október 7–8-i ülésén folytatott megbeszélések tükrözték a miniszterek az iránti közös elkötelezettségét, hogy a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elve alapján tovább javítsák a fogvatartási körülményeket.
- n) A tagállamoknak, a Bizottságnak, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA), az Eurojustnak, az Európai Igazságügyi Hálózatnak és a szabadságelvonás területén a kölcsönös elismerési eszközökkel napi szinten dolgozó szakembereknek adott esetben törekedniük kell arra, hogy megoldásokat találjanak és alkalmazzanak a jelenlegi kihívásokra, többek között a rehabilitáció és a társadalomba való visszailleszkedés stratégiáinak javítására.
- o) A Börtön- és Büntetés-végrehajtási Szolgálatok Európai Szervezete (EuroPris) tanácsadói minőségben támogatja a politikai döntéshozókat a börtönökkel kapcsolatos ügyekben. Emellett kapcsolatokat épít ki és információcserét folytat a büntető igazságszolgáltatás területén tevékenykedő más szervezetekkel annak érdekében, hogy legjobb gyakorlatokat fejlesszen ki e területen. Az EuroPris szabályai hangsúlyozták, hogy a személyzet és a börtönben lévők közötti kapcsolatokon alapuló, kommunikáción és interakción keresztül megvalósuló munkamódszer hozzájárul a biztonság, a védelem és a megfelelő rend biztosításához, valamint a rehabilitációhoz és a szabadon bocsátásra való felkészüléshez.
- p) Az Alapjogi Ügynökség 2019 decemberében elindított, a büntetőjogi őrizettel kapcsolatos adatbázisa áttekintést nyújt a fogvatartási körülményekről valamennyi tagállamban, és hasznos és nyilvánosan hozzáférhető eszköz az igazságügyi hatóságok számára, amelyek a fogvatartási körülményekkel kapcsolatos kérdésekkel szembesülnek. Az Alapjogi Ügynökség *Criminal detention conditions in the European Union: rules and reality* (Börtönkörülmények az Európai Unióban: szabályok és a valóság) című jelentése ismerteti a büntetőjogi őrizet egyes minimumszabályait a tagállamokban.
- q) A Bizottság 2022. december 8-án elfogadta az előzetes letartóztatásban lévő gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogairól és a fogva tartás tárgyi feltételeiről szóló ajánlást⁹.

⁹ A Bizottság (EU) 2023/681 ajánlása (2022. december 8.) az előzetes letartóztatásban lévő gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogairól és a fogva tartás anyagi feltételeiről (HL L 86., 2023.3.24., 44. o.).

- r) A fogvatartási körülményekre vonatkozó, az alapvető jogokkal összhangban álló minimumszabályok mellett a Bizottság azt ajánlja, hogy a tagállamok ruházzanak be a fogva tartott személyek társadalmi rehabilitációjába, figyelembe véve egyéni szükségleteiket. Annak érdekében, hogy a fogva tartott személyek felkészülhessenek szabadon bocsátásukra, valamint a társadalomba való visszailleszkedésük megkönnyítése céljából a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden fogva tartott személy részt vehessen olyan biztonságos, inkluzív és hozzáférhető oktatási programokban, amelyek megfelelnek egyéni igényeiknek, ugyanakkor figyelembe veszik az ambícióikat.
- s) A 2023. július 1. és 2024. december 31. közötti időszakra vonatkozó 18 hónapos tanácsi program a szociális jogok európai pillérére vonatkozó cselekvési terv végrehajtásának összefüggésében prioritásként kezeli az igazságügyi együttműködést és az igazságszolgáltatási rendszerek általános hatékonyságának és rezilienciájának javítását, valamint a legkiszolgáltatottabbak vagy a kirekesztés kockázatának leginkább kitett személyek társadalmi kirekesztésének kockázata elleni küzdelmet.
- t) A Bel- és Igazságügyi Tanács 2024. január 26-i nem hivatalos ülésén a tagállamok kifejezték, hogy készek további megfontolás tárgyává tenni a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények kérdését.
- u) A RESCALED hálózat¹⁰ által a belga elnökség égisze alatt 2024. március 20-án és 21-én szervezett, a fogvatartási házakról szóló európai szimpózium a kisléptékű fogva tartásra és a fogvatartási házakra összpontosított. A szimpózium során bebizonyosodott, hogy a kisléptékű fogva tartás a közösségi érzés jobb megélését eredményezi, és jobb társadalmi integrációhoz, valamint alacsonyabb visszaesési arányhoz vezethet. A fogva tartás ilyen formái tehát hozzájárulnak a közösségek biztonságának növelésére és a bűnözés csökkentésére irányuló célkitűzés megvalósításához.

¹⁰ A RESCALED egy európai hálózat-szervezet, amelynek tagjai Ausztriában, Belgiumban, Csehországban, Finnországban, Franciaországban, Hollandiában, Horvátországban, Írországon, Koszovóban, Máltán, Németországban, Norvégiában, Portugáliában, Romániában és Spanyolországban működnek. A RESCALED hat országban rendelkezik nemzeti irodával: Belgiumban, Csehországban, Hollandiában, Németországban, Norvégiában és Portugáliában. Az egyes nemzeti irodák, a tagok és a partnerszervezetek a saját módjukon támogatják a fogvatartási házak létrehozását.

- v) A szabadságvesztéssel sújtott vagy börtönviselt személyek olyan polgárok, akik különösen ki vannak téve a társadalmi kirekesztődés veszélyének, és rájuk is vonatkoznak a szociális jogok európai pillérének megvalósítására irányuló cselekvési tervben a foglalkoztatás, a készségek és a szegénység csökkentése terén 2030-ra kitűzött célok.
- w) A fogva tartás továbbra is nélkülözhetetlen eszköz büntető igazságszolgáltatási rendszereinkben. A fogva tartás különböző formái és a létesítmények különböző típusai kielégíthetik a fogva tartott személyek különböző csoportjait illető eltérő követelményeket és e csoportok eltérő szükségleteit számos kritérium függvényében, mint például a fogva tartott személyek életkora, neme, társadalmi-gazdasági körülményei, az elkövetett bűncselekmény jellege, a kockázatértékelés eredménye, az áldozattal való kapcsolat, valamint annak alapján, hogy az érintett személy előzetes letartóztatásban van-e vagy szabadságvesztéssel járó büntetését tölti-e. A legmegfelelőbb fogvatartási környezet az őrizeti időszak során változhat is.
- x) A különböző tagállamokban végzett széles körű kutatások és már létező bevált gyakorlatok azt mutatták, hogy a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények a társadalmi rehabilitáció egyéni megközelítéseinek alakítására, az egyéni kapcsolatok építésére és a társadalmi interakciók alakítására szolgáló eszközök, amelyekben prioritásként kezelik – a helyi közösségbe való visszailleszkedés révén megvalósítva – a felelősségépítést és a kölcsönös részvételt. Kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények alatt a nagy méretű börtönöknél kisebb kapacitással rendelkező struktúrák értendők. Ez a kisebb kapacitás előnyös lehet az életkörülmények, a dinamikus biztonság és a társadalmi befogadás szempontjából, és ezáltal jobb légkört teremthet a visszailleszkedéshez. A fogvatartási házak alatt – amelyek a kisléptékű fogva tartás egyik formáját jelentik – olyan kis méretű, differenciált, a közösségekbe integrált létesítményeket kell érteni, amelyek a társadalmi rehabilitációra és a társadalomba való visszailleszkedésre összpontosító megfelelő programokkal rendelkeznek, és figyelembe veszik az egyéni szükségleteket, valamint hangsúlyt fektetnek az autonómia építésére és a felelősségvállalásra.

- y) Üdvözlendők a tagállamokban már működő kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények, valamint az e területen már elért eredmények.
- z) A kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények előmozdítják egy befogadó társadalom megteremtését, olyan innovatív megközelítések révén, amelyek – összhangban az Európai Bizottság kutatási és innovációs keretprogramjában megfogalmazott prioritással – társadalmi kihívásokra adnak választ.
- aa) A kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények segíthetnek a visszaesés megelőzésében, a fogva tartott személyek társadalmi rehabilitációjának és társadalomba való visszailleszkedésének biztosításában, valamint befogadóbb közösségek építésében.

A Tanács következtetései

Általános megfontolások:

1. A tagállamok és az Európai Unió kulcsszerepet játszanak az alapvető jogok, köztük a fogva tartott személyek jogainak védelmében.
2. A Tanács újólá megerősíti a szabadságelvonással járó büntetésüket töltő fogva tartott személyek társadalmi rehabilitációjának és társadalomba való visszailleszkedésének előmozdítására irányuló célkitűzést.
3. A társadalmi rehabilitáció fontos szerepet játszik a fogva tartott személyek sikeres társadalmi visszailleszkedésében, és csökkenti a bűnismétlés esélyét.
4. A fogva tartott személyek egyéni körülményeit figyelembe vevő rehabilitációs programok kidolgozásába való beruházás a radikalizálódásra való potenciális büntető igazságszolgáltatási válasznak tekinthető.
5. A kisléptékű fogva tartás alkalmazása javíthatja mind a büntetésvégrehajtási intézetekben dolgozó személyzet munkakörülményeit, mind a fogva tartott személyek életminőségét, és elősegítheti a visszailleszkedés konstruktív légkörének megteremtését.

6. A kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények még inkább hozzájárulhatnak az alapvető jogok tiszteletben tartásához, és növelhetik a biztonságérzetet a büntetés-végrehajtási intézetekben.
7. A fogva tartott személyekkel, illetve a közöttük folytatott tiszteletteljes és konstruktív interakció hozzájárul a felelősség és az autonómia építéséhez, valamint a helyi közösségbe való visszailleszkedéshez.
8. Az olyan kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények, amelyek – a társadalmi rehabilitáció és a társadalomba való visszailleszkedés elősegítésének egyik lehetséges módjaként – iránymutatást nyújtanak a társadalomba való visszatéréshez, hozzájárulhatnak a fogva tartás negatív hatásainak és a bűnismétlés kockázatának minimalizálásához.
9. A közösség egészének bevonása, valamint a büntető igazságszolgáltatási rendszeren kívüli intézmények együttműködése alapvető fontosságú a társadalomba való visszailleszkedés és a bűnismétlés megelőzése szempontjából.
10. A kisléptékű fogva tartás alkalmazásának és előnyeinek feltárása során fontos szem előtt tartani a tagállamok sajátosságait és jellegzetességeit, beleértve az eltérő jogrendszereket és szakpolitikai döntéseket.

A Tanács felkéri a tagállamokat, hogy:

11. Folytassák azon előnyök feltérképezését, amelyekkel a kisléptékű, differenciált és a közösségekbe integrált fogva tartás különböző formái – többek között a fogvatartási házak – a nagy büntetés-végrehajtási intézményekhez képest rendelkeznek.
12. Hívják fel a figyelmet a kisléptékű fogva tartás – így a fogvatartási házak – alkalmazásának lehetséges előnyeire.
13. Adott esetben fontolják meg a fogva tartott személyek társadalmi rehabilitációját elősegítő kisléptékű fogva tartás és egyéb alternatív fogvatartási formák alkalmazásának a lehetővé tételét azzal a céllal, hogy az elkövetőket jobban felkészítsék a társadalomba való visszailleszkedésre, és segítsék a bűnismétlés megelőzését.
14. Adott esetben mérlegeljék a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények – többek között a fogvatartási házak – használatát a fogva tartás negatív hatásainak korlátozása céljából, és biztosítsanak jobb iránymutatást a szabadságvesztéssel sújtott személyek számára a társadalomba való visszatérésre vonatkozóan.

15. Kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények használata esetén állapítsanak meg kiválasztási kritériumokat a fogva tartott személyek tekintetében – például az elkövetett bűncselekmény jellegét, a kockázatértékelés eredményét és az áldozatok érdekeit illetően. A nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban fontolóra lehetne venni a kisléptékű fogva tartásnak vagy a fogva tartás alternatív formáinak alkalmazását az olyan kiszolgáltatott személyek esetén, mint a fogyatékossgal élő személyek, a terhes, illetve a szülés utáni időszakban lévő nők, a büntethetőségi korhatárt elért gyermekek és a fiatal felnőttek.
16. Mérlegeljék a digitalizáció aspektusainak érvényesítését a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítményekben, és adott esetben – kockázatértékelést és az áldozatok érdekeinek figyelembevételét követően – mérlegeljék a digitális úton történő kommunikáció lehetővé tételét annak érdekében, hogy a fogva tartott személyek kapcsolatot tarthassanak családjukkal, növekedjen a munkahelyekre való jelentkezéshez vagy a munkájuk folytatásához szükséges autonómiájuk, képzéseken vegyenek részt vagy szállást keressenek a szabadon bocsátásra való felkészülés keretében.
17. Térképezzék fel a kisléptékű fogva tartás alkalmazásával kapcsolatos bevált gyakorlatokat, és osszák meg ezeket az információkat az Európai Unió releváns intézményeivel és hivatalaival, valamint más tagállamokkal.
18. Vegyék figyelembe a fent említett, 2022. december 8-i bizottsági ajánlásban foglalt ajánlásokat.
19. A kisléptékű fogva tartásra – ezen belül a fogvatartási házakra – tekintsenek a közösségek befogadóbbá tételének egyik módjaként, amelyek a fogva tartott személyek tekintetében végső soron hozzájárulnak egy méltányosabb és inkluzívabb jövőhöz.
20. Biztosítsanak célzott képzést a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítményekben dolgozó személyzet és szakemberek számára a munkamódszerekről, a szakmai etikáról és a nagyobb biztonságot szolgáló eljárásokról, a fogva tartott személyekkel való interakcióról, valamint a társadalmi rehabilitációra és a társadalomba való visszailleszkedésre való felkészülésről.

21. Adott esetben biztosítsanak lehetőséget a kisléptékű fogva tartás keretében fogva tartott személyek számára arra, hogy fizetett, hasznos munkát végezhesse, támogatást kapjanak társadalmi és szakmai integrációjukhoz, valamint hogy oktatási programokban vehessenek részt.
22. Mérlegeljék a szociális szolgálatok és a fogva tartás során – többek között a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítményekben – szerepet játszó egyéb szolgálatok és szereplők kapacitásainak és erőforrásainak javítását azzal a céllal, hogy hozzájáruljanak a társadalomba való visszailleszkedéshez és a fogvatartási körülmények javításához.

A Tanács felkéri a Bizottságot, hogy:

23. Mérje fel, hogy szükséges-e tanulmányozni és elemezni a kis méretű büntetés-végrehajtási létesítmények használatát valamennyi tagállamban annak érdekében, hogy támogatni lehessen a bevált nemzeti gyakorlatok terjesztését, és hogy potenciális tudományos alapot lehessen biztosítani a kisléptékű fogva tartásnak a fogva tartás olyan, hatékony modelljeként való alkalmazásához, amely javítja a rehabilitációt és csökkenti a bűnismétlést.
24. Szakértői találkozók szervezésével növelje a tájékozottságot a politikai döntéshozók és a jogi szakemberek körében a kisléptékű, differenciált és a közösségekbe integrált fogva tartást és az ezzel kapcsolatos kihívások és akadályok leküzdését illetően, valamint fokozza a bevált gyakorlatok cseréjét e területen.
25. Adott esetben, valamint figyelembe véve a tagállamok helyzetét és sajátosságait, az igazságügy, az oktatás, az egészségügy és a jóllét, a foglalkoztatás, a szociális ügyek és a befogadás, valamint a családi élet területére érintő európai szakpolitikák által védett jogok védelmére irányuló menetrendjének részeként mozgítsa elő a kisléptékű fogva tartás – ezen belül a fogvatartási házak — alkalmazását.

26. A jövőbeli többéves pénzügyi keretek sérelme nélkül térképezze fel a meglévő és a jövőbeli potenciális uniós alapok keretében a kisléptékű fogva tartás – ezen belül a fogvatartási házak – alkalmazásának elindítására, továbbfejlesztésére és megvalósítására, a városi önkormányzatokkal végzett kapacitásépítésre, kísérleti projektekre, valamint a személyzet számára képzési protokollok és módszertanok kidolgozására rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségeket.
27. Ösztönözze a tagállamokat arra, hogy a meglévő és a jövőbeli potenciális uniós alapokból keressenek finanszírozási forrásokat.
28. Vizsgálja meg az olyan szervezetek – például a Helyreállító Igazságszolgáltatás Európai Fóruma (*European Forum for Restorative Justice*, EFRJ), a szabadságvesztés büntetést töltők gyermekeinek európai hálózata (*Children of Prisoners Europe*, COPE), az Európai Büntetés-végrehajtási Oktatási Intézmények Hálózata (*European Penitentiary Training Academy Network*, EPTA), az EuroPris és a Pártfogó Felügyelői Szolgálatok Európai Szövetsége – finanszírozásának lehetőségeit, amelyek hozzájárulhatnak a kisléptékű fogva tartás fejlesztéséhez.

A Tanács felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy:

29. Szorosan működjenek együtt az Európa Tanáccsal és más érintett szervezetekkel, intézményekkel és hivatalokkal annak érdekében, hogy megvizsgálják az optimális együttműködés és tájékoztatás módját a nagyléptékű fogva tartás alternatívájaként szolgáló kisléptékű fogva tartás – ezen belül a fogvatartási házak – kialakításának és alkalmazásának lehetősége tekintetében.